

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **VK Sport Racing s.r.o.**, se sídlem Klimentská 1746/52, Praha 1, IČ: 03763358
zastoupeného: Mgr. Bc. Klára Luhanová, advokátka, se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2018, č. j.: 13121/18/5100-41458-710158,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní (daňové) rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena tři rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 19. 1. 2018 (oba úřady společně dále uváděny jako „*správce daně*“, pokud to nemá vliv na srozumitelnost a logiku textu, případně pouze „*finanční úřad*“ pro prvostupňový správní úřad), čj. 319237/18/2001-80542-110705 a čj. 319996/18/2001-80542-110705, a ze dne 22. 1. 2018, čj. 356042/1/2001-80542-110705 (zajišťovací příkazy). Ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto tak, že podle ust. § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“), a ust. § 103 zákona č. 235/2004 Sb., o

dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, bylo žalobci uloženo zajištění úhrady daně z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2017, červenec 2017 a září 2017, která doposud nebyla stanovena, a to složením jistoty na depozitní účet správce daně v celkové výši xxxKč.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňových zajišťovacích příkazů. V žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu správního rozhodnutí vázán. Vytkl žalovanému, že nedostatečně zdůvodnil skutkovou podstatu podle ust. § 165 odst. 1 daňového řádu, kdy judikatura stanovuje podmínku, že zde musí být alespoň přiměřená pravděpodobnost, že bude daň v budoucnu v určité výši stanovena (poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 275/2016-24), kdy musí být doloženo, že právě řetězec nastíněný správcem daně je řetězcem podvodným, což nelze stanovit pouze na základě toho, že jeden z členů řetězce daň z přidané hodnoty neodvedl. Tento řetězec není vysvětlen ani v zajišťovacích příkazech, přičemž jeho vysvětlení v napadeném rozhodnutí na str. 4 – 5 považuje za nepřezkoumatelné (nastavení řetězce nelze považovat za nahodilé – není jasné, z čeho tak usuzuje; některé společnosti nezveřejňují účetní závěrky – není uvedeno které společnosti; společnost Prochy Export s.r.o. vykazuje znaky zapojení v podvodném řetězci – není uvedeno, které znaky). Namítá, že není zdůvodněna propojenost mezi společnostmi, konkrétní indicie, že se jedná o podvodný řetězec, o čemž nesvědčí pouze zjištění, že společnost Bruni Pro s.r.o. má pouze virtuální sídlo, neboť tato společnost nadále vyvíjí ekonomickou činnost a řádně odvádí daň z přidané hodnoty a jiné daně, společnost Sorano Trade s.r.o. se nespolehlivým plátcem stala až dne 19. 9. 2017.

[3] Dále uvádí, že podvodné řetězce nastíněné správcem daně předpokládají vědomou účast žalobce o zapojení do něj, byť vědomost není v řízení o vydání zajišťovacích příkazů relevantní, takovou skutečností není pouze to, že společnosti mají pouze virtuální sídla (argumentace žalobce se v žalobních bodech opakuje), přičemž poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 20185, sp. zn. 5 Afs 60/2017, kdy musí být na straně správce daně opatřen konkrétní důkaz o zapojení subjektu do podvodného řetězce. Domnívá se, že závěry z tohoto rozsudku jsou aplikovatelné i na tento případ, neboť zde není jakákoliv konkrétní okolnost, která by zdůvodnila alespoň pravděpodobnou možnost, že daňovému subjektu bude daňový odpočet odepřen, nesouhlasí pak se závěrem správce daně, že by to byl žalobce, kdo by měl prokazovat jistou míru obezřetnosti při svém podnikání, neboť důkazní břemeno leží na správci daně. Namítá, že na str. 9 napadeného rozhodnutí uvádí žalovaný, že k existenci podvodného řetězce dospěl na základě analýzy kontrolních hlášení a fakturačních toků v řetězci, tato analýza však není nikde uvedena. Nesouhlasí s použitím judikatury, jak provedl správce daně, neboť rozsudek Nejvyššího správního soudu 6 Afs 3/2016-45 se týká karuselových podvodů, kde byla zřejmá propojenost jednotlivých osob a existovaly důkazy o pohybu zboží mezi subjekty, ohledně rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 10 Afs 18/2015-48 se jednalo o skutkově odlišnou věc (slitky nízké ryzosti, znalecké posudky).

[4] V dalším žalobním bodě žalobce uvádí, že druhou podmínkou pro vydání zajišťovacích příkazů je existence objektivních skutečností, z nichž vyplývá odůvodněná obava, že daň nebude v budoucnu dobytá nebo bude její vybírání spojeno se značnými obtížemi, kdy se správce daně zabýval majetkovou situací žalobce, přičemž v jeho prospěch

nebylo hodnoceno, že má na bankovních účtech aktiva ve výši poloviny hodnoty zajišťovacích příkazů, a je vlastníkem motorového vozidla s přívěsem, jeho hospodaření bylo mírně ziskové a jedná se o stále fungující společnost.

[5] Žalobce pak konečně uvádí, že při vydání zajišťovacích příkazů nebyl dodržen princip zdrženlivosti a proporcionality (cituje z právních vět rozsudků Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 239/2015-66, a ze dne 24. 11. 2009, čj. 9 Afs 13/2008-90). V této věci uvádí, že předpokládaná daň není příliš vysoká, a je předpoklad, že jí žalobce uhradí, naopak zajištění jej omezí v ekonomické činnosti, když se správce daně nezajímal o to, zda nelze zajistit daň pouze částečně.

[6] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, když v důvodech uváděl obdobné okolnosti, jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[7] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k napadeným částem v žalobních bodech mj. uvedeno, že odůvodněnou obavu vyvolávají skutečnosti související s možným zapojením do daňových podvodů a majetková nedostatečnost. Žalobce figuroval v daných řetězcích na pozici buffera (subjekt, který nárokuje odpočet daně, která není správcem daně osobou povinnou k dani – missing trader – uhrazena, resp. profit taker ve zdaňovacím období září 2017, tj. osoby inkasující finanční prospěch ve výši daně neuhrazené na výstupu předchozími články řetězce tím způsobem, že ve svých daňových přiznáních vykazuje daňovou povinnost sníženou o tuto částku). Tyto závěry vyplývají z vyhledávací činnosti správce daně, které jsou popsány v jednotlivých zajišťovacích příkazech na str. 5 až 9, kdy finanční úřad popsal fungování konkrétního řetězce, rozklíčoval vztahy mezi jednotlivými osobami v transakcích, našel chybějící daň a identifikoval jednotlivé skutečnosti, které svědčí tomu, že nastavení modelu nelze považovat za nahodilé. Byly hodnoceny jednotlivé články řetězce, které vykazovaly obdobné znaky (virtuální sídlo, neexistence provozovny, neexistence webových stránek s prezentací vlastní činnosti, články neplní povinnosti ke správcem daně, jsou nekontaktní, některé nezveřejňují účetní závěrky; přímo ve vztahu k žalobci tok finančních prostředků na jeho účet, kdy žalobce nevložil do obchodů finanční prostředky a své závazky hradí až po úhradách od svých dodavatelů, některé z plateb poukázal na bankovní účet nezveřejněný pro účely daně z přidané hodnoty – zdaňovací období červen a červenec 2017). K těmto zjištěním finančního úřadu žalovaný přidal svá zjištění – za zdaňovací období červen 2017 chybějící daň u dodavatele Sorano Trade s.r.o., když ten neprokázal přijetí zdanitelných plnění od obchodní společnosti MCK Import EU, s.r.o., u dodavatele Bruni Pro s.r.o. pak bylo zjištěno, že po změně vlastníka došlo k zásadní změně v charakteru společnosti, výraznému navýšení hodnot plnění a současně k podstatnému zhoršení poměru uskutečněných zdanitelných plnění vůči přijatým zdanitelným plněním, kdy veškerá zdanitelná plnění dodavatel Bruni Pro s.r.o. přijal od společnosti Prochy Export s.r.o., která vykazuje znaky zapojení do řetězce; přesun sídla společnosti Bruni Pro s.r.o. na virtuální adresu. V hodnocení těchto jednotlivých znaků ve svém souhrnu odkázal žalovaný na odůvodnění zajišťovacích příkazů a s ním se ztotožnil.

[8] V další části odůvodnění je rozebrána skutečnost, zda žalobce o možné účasti na podvodu věděl či mohl vědět se závěrem, že tomu v tomto případě tak bylo, neboť

přímého dodavatele žalobce společnost Sorano Trade s.r.o. nelze považovat za důvěryhodný subjekt po prozkoumání ve veřejných rejstřících (nezveřejnil účetní závěrku ve sbírce listin za rok 2016, sídlí na virtuálním sídle, nemá provozovnu, přijímal od žalobce úhrady na nezveřejněný bankovní účet, nemá internetové stránky, od 19. 9. 2017 je nespolehlivým plátcem. Další přímý dodavatel společnost Bruni Pro s.r.o. rovněž sídlí na virtuálním sídle, ke změně sídla došlo k 25. 8. 2017, současně došlo ke změně jednatele a společníka, společnost nemá provozovnu ani webové stránky. Dále je uvedeno, že je upřesněna skutečnost ze zajišťovacího příkazu za zdaňovací období červenec 2017, kde chybějící daň byla detekována u Sorano Trade s.r.o., kdy je tato společnost na str. 4 zajišťovacího příkazu označena jako buffer, ač se nacházela v pozici missing trader.

[9] V další části odůvodnění je zdůvodněn předpoklad budoucího ohrožení výběru daně, který je u žalobce spatřován v tom, že se účastnil obchodním transakcí v rámci řetězového obchodu, které jsou pravděpodobně zasaženy podvodem na dani z přidané hodnoty, přičemž žalobce o tom věděl nebo vědět mohl (neodvedená daň z přidané hodnoty, žalobce nepřijal opatření k vyloučení své účasti na podvodu, kdy v okamžiku, kdy tento podvod bude odhalen, může učinit opatření ke skrytí exekučně postižitelných aktiv mimo dosah správce daně s ohledem na majetek žalobce). K majetkovým poměrům žalobce odkázal žalovaný na zjištění finančního úřadu (str. 2 a5 zajišťovacích příkazů), kdy žalobce není vlastníkem nemovitých věcí, plavidel ani letadel, je vlastníkem jednoho automobilu v odhadované maximální hodnotě xxxx Kč, přepravníku automobilu ve výši xxx Kč, obě vozidla značného stáří. Vlastnictví jiných movitých věcí se nepodařilo zjistit. Sídlo žalobce je na virtuální adrese, nemá hlášenou žádnou provozovnu, správci daně je známo vlastnictví jednoho bankovního účtu žalobce s kolísavým zůstatkem, kde z důvodu statisícových hotovostních výběrů se zůstatky dostávají na několik tisíc korun. Značné hotovostní výběry v řádech statisíců jsou považovány za rizikový faktor. Předmětný účet určil žalobce ke zveřejnění dne 1. 9. 2017, ačkoliv jej založil již dne 23. 1. 2015 (ve zdaňovacích obdobích červen a červenec 2017 na něj přijímal platby, aniž byl účet zveřejněn), ke dni 4. 1. 2018 činil zůstatek necelých xxxx Kč, z přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 byl žalobce ve ztrátě, z údajů ve výkazu zisků a ztrát k 31. 12. 2016 vypočetl správce daně rentabilitu tržeb pouze ve výši 1,52%, z rozvahy k 31. 12. 2016 vyplývá, že žalobce vlastní pouze oběžná aktiva, jejichž hodnota stoupla oproti minulému období z xxxx Kč na xxxx tisíc Kč, na druhé straně došlo k 31. 12. 2016 oproti minulému období ke snížení vlastního kapitálu z xxxx Kč xxxx Kč, snížení základního kapitálu z xxxx Kč na xxx Kč a výrazně stoupla zatížení cizími zdroji z xxxx Kč na xxxx tisíc Kč, likvidita žalobcových pohledávek k 31., 12. 2016 je na hodnotě xxxx, což je hluboko pod doporučenou a běžně akceptovatelnou hodnotou 1,5. Ačkoliv tak hodnota majetku žalobce stoupla, výrazně stoupla i jeho zatížení závazky, jejichž výše téměř dosahuje hodnoty majetku, z přiznání za zdaňovací období duben 2016 až srpen 2017 vyplývá, že žalobce dosahuje velmi nízké výkonnosti (z xxxx za leden až srpen 2016 na xxxxxx za leden až srpen 2017). Ze všech údajů vyplývá, že daň bude vyměřena asi ve výši xxxxtisíc Kč, a ta není kryta aktivy, kdy není známa ani struktura žalobcových pohledávek, vlastnictví majetku nabývá na významu, neboť žalobce má jediného jednatele a společníka, který o jeho činnosti sám rozhoduje, vyvedení majetku by tak bylo možné téměř okamžitě. Z poměru cizích zdrojů (xxxx tisíc Kč) a celkových aktiv (xxxx tisíc Kč) je možné vypočítat celkovou míru zadluženosti ve výši xxxx.

[10] Ke hrozícímu nebezpečí je v odůvodnění uvedeno, že tato obava pramení z žalobcova majetku (prostředky na účtu, které lze rychle převést či vybrat v hotovosti, což žalobce při připsání na účet běžně činil), a movité věci a pohledávky, jejichž převoditelnost je možná v reálném čase, což je umocněno tím, že žalobce má jediného jednatele a společníka.

[11] V poslední části odůvodnění žalovaný reaguje na námitky, které uplatňoval žalobce v podaném odvolání do zajišťovacích příkazů, kdy odkazuje na předchozí části odůvodnění a poměrně nejasné a nekonkrétní obsah odvolacích námitek (tyto námitky se velmi úzce kryjí s uplatněnými žalobními body).

[12] V odůvodnění zajišťovacích příkazů (které je obsahově obdobné), na něž žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje (tedy skutečnosti zjištěné z vyhledávací činnosti finančního úřadu na str. 5 – 9 zajišťovacích příkazů), je mj. uvedeno, že z kontrolního hlášení žalobce za období červenec 2017 finanční úřad zjistil, že žalobce přijímal plnění od Sorano Trade s.r.o. ve výši základu daně celkem xxxx Kč a DPH celkem xxxx Kč, přijatá plnění činí 93,78%. Korporace Sorano Trade sídlí na virtuální adrese (místní šetření provedeno dne 17. 8. 2017), nemá provozovny, webové stránky, nereaguje na výzvy správce daně, za toto zdaňovací období tato korporace v přiznání a kontrolním hlášení neuvedla žádná přijatá a zdanitelná plnění, kdy s žalobcem plní úlohu buffera. Odběrateli žalobce jsou subjekty EURO LAK MB s.r.o., BV GROUP floor stell a.s., MATEX HK s.r.o., BENOCO s.r.o., TORO TECH s.r.o., CHLADÍRENSKÝ SERVIS JEDLIČKA s.r.o., Kovo PEŠEK s.r.o., které v řetězci plní také funkci buffera a někteří jsou profit takery, přičemž schéma podvodného obchodního řetězce finanční úřad graficky uvedl. V hodnocení zjištěných skutečností (s tímto závěrem se rovněž žalovaný ztotožnil a doplnil o své závěry) je pak uvedeno, že z pohledu vymahatelnosti daňových nedoplatků hodnotí finanční úřad tyto skutečnosti – přímým dodavatelem žalobce za zdaňovací období červenec 2017 je subjekt, který uskutečnění plnění nepřiznal, deklarované transakce vykazují rysy tzv. řetězových podvodů, z údajů z kontrolních hlášení funguje obchodní řetězec v neměnné struktuře, takže jej nelze považovat za nahodilý, žalobce může být do něj zapojen, nezveřejňuje účetní závěrky ve sbírce listin, nemá žádnou provozovnu, není evidován jako vlastník nemovitých věcí, není evidován jako vlastník plavebního a leteckého prostředku, za kalendářní rok 2016 vykázal na dani z příjmů nulovou daňovou povinnost, jediným majetkem jsou peníze na bankovním účtu, jejichž výše značně kolísá v důsledku hotovostních výběrů v řádech statisíců, a netvoří si tak dostatečnou rezervu.

[13] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[14] Podle ust. § 167 odst. 1 daňového řádu: „*Je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.*“

[15] Žalobce v žalobních bodech víceméně opakuje argumentaci, kterou uváděl v odvolání, u některých závěrů je vytrhuje ze souvislosti, čímž v jeho žalobní argumentaci dochází k posunu v tom, o čem bylo skutečně rozhodováno a jaký byl zjištěný skutkový stav. Odůvodnění jak zajišťovacích příkazů, tak i napadeného rozhodnutí, obsahuje konkrétní skutečnosti, v nichž je ve svém celém souhrnu spatřován důvod pro vydání zajišťovacích příkazů podle ust. § 167 odst. 1 daňového řádu.

[16] Konkrétně žalobce namítá, že judikatura stanovila přiměřenou pravděpodobnost, že daň bude v budoucnu stanovena (odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 275/2016-24). Tak tomu v daném případě však bylo a správce daně výši této daně výslovně uvedl v odůvodnění. Pokud žalobce namítal, že podvodný řetězec není vysvětlen ani v zajišťovacích příkazech, ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud nic takového neshledává a odkazuje na tato odůvodnění, kde naprosto konkrétní zjištění obsažena jsou (v odůvodnění zajišťovacích příkazů - přímým dodavatelem žalobce za zdaňovací období červenec 2017 je subjekt, který uskutečnění plnění nepřiznal, deklarované transakce vykazují rysy tzv. řetězových podvodů, z údajů z kontrolních hlášení funguje obchodní řetězec v neměnné struktuře, takže jej nelze považovat za nahodilý, v odůvodnění napadeného rozhodnutí pak doplnění - žalobce figuroval v daných řetězcích na pozici buffera, resp. profit takera ve zdaňovacím období září 2017, tj. osoby inkasující finanční prospěch ve výši daně neuhrazené na výstupu předchozími články řetězce tím způsobem, že ve svých daňových přiznáních vykazuje daňovou povinnost sníženou o tuto částku, byly hodnoceny jednotlivé články řetězce, které vykazovaly obdobné znaky [virtuální sídlo, neexistence provozovny, neexistence webových stránek s prezentací vlastní činnosti, články neplní povinnosti ke správci daně, jsou nekontaktní, některé nezveřejňují účetní závěrky; přímo ve vztahu k žalobci tok finančních prostředků na jeho účtu, kdy žalobce nevložil do obchodů finanční prostředky a své závazky hradí až po úhradách od svých dodavatelů, některé z plateb poukázal na bankovní účet nezveřejněný pro účely daně z přidané hodnoty – zdaňovací období červen a červenec 2017], za zdaňovací období červen 2017 chybějící daň u dodavatele Sorano Trade s.r.o., když ten neprokázal přijetí zdanitelných plnění od obchodní společnosti MCK Import EU, s.r.o., u dodavatele Bruni Pro s.r.o. pak bylo zjištěno, že po změně vlastníka došlo k zásadní změně v charakteru společnosti, výraznému navýšení hodnot plnění a současně k podstatnému zhoršení poměru uskutečněných zdanitelných plnění vůči přijatým zdanitelným plněním, kdy veškerá zdanitelná plnění dodavatel Bruni Pro s.r.o. přijal od společnosti Prochy Export s.r.o., která vykazuje znaky zapojení do řetězce; přesun sídla společnosti Bruni Pro s.r.o. na virtuální adresu). Je tak zcela zjevné, že konkrétní skutečnosti ve vztahu k žalobci hodnoceny byly a že řetězec byl dostatečně určitě a konkrétně popsán. Žalobce v žalobě neuvádí, proč by taková zjištění měla být chybná a proč by z nich neměl plynout logický závěr o podvodném řetězci a zapojení žalobce do něj, včetně znaku vědomosti o tomto řetězci.

[17] Pokud žalobce uváděl, že není zřejmé, jaká konkrétní zjištění činil v tomto ohledu žalovaný, pak takové tvrzení je zcela evidentně v rozporu se shora rekapitulovaným odůvodněním. Pokud se žalovaný jako odvolací správní orgán ztotožní se závěry a zjištěními prvostupňového správce daně – finančního úřadu – a na tato zjištění v odůvodnění odkáže, jedná se o právem předvídaný postup, na němž není nic nezákonného ani nesrozumitelného. Není povinností žalovaného neustále opakovat již

uvedená zjištění, pokud ta nejsou žalobcem nějak konkrétně zpochybněna, což se v této věci nestalo. Pokud žalobce tato zjištění rozporuje, činí tak v žalobě velmi nekonkrétně – skutečnost, že řetězec není nahodilý, plyne mj. z jeho neměnné struktury a délky trvání, což je v odůvodnění výslovně uvedeno, skutečnost, že některé společnosti nezveřejňují účetní závěrky – v další části odůvodnění je konkrétně uvedeno, že se jedná o společnost Sorano Trade s.r.o., přičemž tento závěr pro celkové zdůvodnění je spíše dílčí a spolu s ostatními zjištěními teprve vyústí v konečný závěr; skutečnost, že společnost Prochy Export vykazuje znaky zapojení v podvodném řetězci, přičemž nejsou uvedeny, které znaky – z povahy věci je zcela zřejmé, že to jsou též znaky, jako u ostatních společností, rovněž toto zjištění je pouze dílčí a dotvrzuje celkový závěr. Pokud žalobce namítá, že chybí zjištění o existenci řetězce či o jeho úloze v něm, pak soud pouze odkazuje na shora uvedené odůvodnění správních rozhodnutí, kde tyto skutečnosti uvedeny jsou, aniž by bylo účelné je znovu opakovat. Totéž lze uvést k tomu, že virtuální sídlo není samo o sobě průkazem o zapojení do podvodného řetězce – i toto zjištění je dílčí a tvoří jeden z článků celkového posouzení. Námitka, že společnost Bruni Pro s.r.o. vyvíjí ekonomickou činnost, pak znovu pouze vytrhuje jednotlivosti z celkového uzavřeného rámce zjištění a není sama o sobě pro posouzení věci podstatná, stejně jako zápis společnosti Sorano Trade s.r.o. jako nespolehlivého plátce od 19. 9. 2017. Soud tak uzavírá, že příslušná zjištění správce daně jsou konkrétní, plynou z provedeného dokazování, jsou konkrétně hodnocena v celém souhrnu, toto hodnocení je logické a vyplývá z judikaturou definovaných znaků podvodného řetězce. Žalobní body, které je napadají, pouze vytrhují jednotlivosti, které samy o sobě nemají pro zpochybnění takového závěru žádný význam.

[18] Ani druhou část žalobního bodu týkající se vědomosti žalobce o zapojení do podvodného řetězce soud neshledal důvodnou, neboť i tyto skutečnosti jsou zcela konkrétně v odůvodnění jak napadeného rozhodnutí, tak zajišťovacích příkazů popsány (přímý dodavatel žalobce Sorano Trade s.r.o. nelze považovat za důvěryhodný subjekt po prozkoumání ve veřejných rejstřících, neboť nezveřejnil účetní závěrku ve sbírce listin za rok 2016, sídlí na virtuálním sídle, nemá provozovnu, přijímal od žalobce úhrady na nezveřejněný bankovní účet, nemá internetové stránky, od 19. 9. 2017 je nespolehlivým plátcem, společnost Bruni Pro s.r.o. rovněž sídlí na virtuálním sídle, ke změně sídla došlo k 25. 8. 2017, současně došlo ke změně jednatele a společníka, společnost nemá provozovnu ani webové stránky). Konkrétní skutečnosti o vědomém zapojení žalobce do tohoto řetězce tak uvedeny jsou a není důvodná námitka, že tomu tak není. Důvod pro tento závěr neplyne pouze z toho, že tyto společnosti mají virtuální sídla, ale i z dalších zjištění. Poukaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2018, sp. zn. 5 Afs 60/2017, tak není případný, neboť je patrné, že bylo hodnoceno více okolností o zapojení do řetězce. Velmi obecné tvrzení žalobce, že „indicie a důkazy“ jsou nedostatečné, je pro svou velkou nekonkrétnost nehodnotitelné. Pokud žalovaný v odůvodnění uvedl, že žalobce měl prokázat určitou míru obezřetnosti v obchodních vztazích, pak se nejedná o žádné přesouvání důkazního břemene na žalobce, ale o reakci na velmi obecnou námitku žalobce v daňovém řízení, že o tomto řetězci neměl povědomost. Za situace, kdy správce daně z konkrétních podkladů dospěje ke zjištění, že žalobce mohl o podvodném řetězci mít povědomost, je na žalobci, aby tento závěr konkrétně případně vyvrátil, a to obecně akceptovanou obranou, že vynaložil průměrnou obezřetnost při uskutečňování svých obchodních transakcí, takže v době uskutečnění těchto transakcí touto obezřetností mohl podvodný řetězec odhalit. Tímto postupem se nepřesouvá důkazní břemeno ve smyslu

prokázání podvodného řetězce na žalobce, ale jedná se o reakci na zjištění učiněná v daňovém řízení. Pokud žalobce namítal, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že k existenci podvodného řetězce dospěl na základě analýzy kontrolních hlášení a fakturačních toků, aniž by konkrétně uvedl, o jaké zjištění se jedná, pak soud uvádí, že z odůvodnění jasně plyne, že žalovaný odkázal na zjištění finančního úřadu, která jsou konkrétně rozvedena v odůvodnění zajišťovacích příkazů (a na něž soud rovněž odkazuje, aniž by bylo nutné je několikrát do odůvodnění rozhodnutí opisovat).

[19] Pokud žalobce velmi obecně v závěru tohoto žalobního bodu nesouhlasil s aplikací judikatury, kterou použil žalovaný, pak neuvádí, v čem konkrétně by tato judikatura nebyla využitelná – u rozhodnutí čj. 6 Afs 3/2016-45 a 10 Afs 18/2015-48 se jednalo i o propojenost jednotlivých osob v řetězci a jiném důkazním stavu, to však nic nemění na obecnějších dopadech právních názorů v těchto rozsudcích na tuto souzenou věc.

[20] V dalším žalobním bodu žalobce napadá závěr správce daně ohledně obtížně vymahatelné daně a uvádí, že nebylo hodnoceno v jeho prospěch, že na účtu žalobce byla zhruba jedna polovina částky budoucí daně. Tato skutečnost však hodnocena byla, z ní vychází i příslušné zjištění správce daně, který uvádí množství dalších okolností, které obavu naplňují (majetek žalobce, jeho strukturu a výši, platební morálku, zadlužení apod.).

[21] V poslední části žaloby žalobce velmi obecně uvádí, že podle jeho názoru nebyl dodržen princip zdrženlivosti a poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Afs 239/2015-66 a 9 Afs 13/2008-90. Podle názoru soudu tyto principy nijak popřeny nebyly – námitka žalobce, že předpokládaná daň není příliš vysoká a že vydání zajišťovacích příkazů znamená ekonomickou likvidaci žalobce, neodpovídá dalším skutečnostem, které správce daně konkrétně zhodnotil a na něž soud odkazuje (struktura majetku žalobce, jeho dodavatelů a odběratelů, naplnění zákonných podmínek pro postup podle ust. § 167 odst. 1 daňového řádu). Tato část žaloby je natolik obecná, že je těžké na ni konkrétněji reagovat, soud tak uzavírá, že výslovně se dodržení principů zdrženlivosti a proporcionality správce daně zabýval a konkrétně v odůvodnění popsal, proč přes tyto principy je nutné zajišťovací příkazy vydat.

[22] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[23] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[24] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 8. srpna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu